

[Aase Olesen]

Jeg ved ikke, om det er muligt at forklare socialdemokrater, at selvstændige erhvervsdrivende ikke får deres indtægter sådan med det samme beløb hver den 1., men at der er store svingninger, og at liberale erhverv kan have nøjagtig det samme behov for at udligne disse svingninger, som andre erhverv kan have.

Så henviser Socialdemokraterne til, at der på det seneste, efter at man har indført reglerne om skattefri virksomhedsomdannelse, har vist sig mulighed for skattetænkning, og jeg vil gerne lade mig overbevise, hvis Socialdemokraterne i udvalget kan påvise, at der er tale om rene skattetækningsarrangementer, for det synes jeg egentlig ikke at lovforslaget lægger op til en særlig kraftig bevisførelse for, og vi er i hvert fald ikke til sinds at skyde gråspurve med kanoner.

Bente Juncker (CD):

Sidst vi havde denne sag til debat her i salen, var den rejst af SF, og nu rider Socialdemokratiet med på samme bølge. Det er da muligt, at enkelte i de liberale erhverv køber nogle anparter, som SF's ordfører sagde. Det får vi nu ikke kvababbelse af i CD, og vi synes ikke, der skal sættes en stopper for det. Mange har jo brug for at bruge nogle penge i deres virksomhed, og vi synes ikke, at vi i disse år, hvor der skal laves edb og lign., vil være med til at stoppe det. Vi kan altså ikke anbefale lovforslaget.

Glistrup (FP):

Forslaget er lige så velegnet som snese af andre forslag til at illustrere, hvor barnerumpet den danske politiske debat i og uden for Folketinget foregår, idet man er fristet til absolut at gøre alt til sort eller hvidt. Enten forbander man en ting ned til at være helt elendig, eller også roser man den til skyerne, ja, der er endda dem, der fører deres sort-hvide betragtninger så langt, at de er ligeglade med, hvad forslaget går ud på, og kun henser til, om det er fremsat af den ene eller den anden, når de skal finde ud af, om de vil vende tommelfingeren op eller ned.

Om dette lovforslag kan der som om masser af andre siges, at der er gode ting og der er dårlige ting i det, og så må man foretage en afvejning. Fremskridtspartiet anerkender, at Socialdemokratiets forslag er rimeligt, at Socialdemokratiets forslag er sagligt, at Socialdemokratiets forslag er teknisk veludformet. Derfor har

vi mange kugler i den vægtskål, der siger, at man skal stemme ja til forslaget, men vi har endnu flere kugler i den vægtskål, der siger, at vi skal stemme nej til forslaget.

Den vigtigste af de kugler er, at indkomstskattesystemet i 1987 har spillet uhjælpelig faldit, først og fremmest fordi skatetrykkets størrelse er blevet af en så enorm kolosvægt, men også fordi Folketinget ikke kan holde måde, så man skal være særdeles skeptisk over for at stemme for et forslag, der som det socialdemokratiske vil øge indkomstskattebetalingen her i landet med vel et par hundrede millioner kroner om året.

For det andet er det vigtigste, dette Folketing overhovedet kan foretage sig, at sørge for, at det danske produktionsapparat kan følge med i den store verdenskonkurrence med Japan og USA om at blive så up to date som muligt, og det medvirker investeringsfondsmidler til, uanset hvad hr. Jens Thoft og hr. Erling Christensen siger. Det er ganske givet, at man ved at spare sammen i en investeringsfond, så man ikke er presset til at skulle købe sine maskiner før den 31. december for at kunne få fradraget på selvangivelsen, opnår at investere fornuftigere i fornuftigt materiel, hvorved dansk erhvervsliv, dansk produktionsliv, gøres stærkere.

For det tredje har vi bestemt ikke behov for i disse år at lave flere detailændringer i skatte-lovgivningen. For det praktiske hverdagsskatteliv er det mere end svært nok i de kommende år at kære alle de mange ting, der som følge af skattereform og meget andet presser sig på, og derfor vil vi bestemt ikke synes om at få flere ændringer end højst nødvendigt.

For det fjerde er det nok nogenlunde let på papiret at skille disse læger, tandlæger, advokater, og hvad der nu ellers er, ud som gruppe, men også disse erhverv beskæftiger sig med mange forskellige ting, og derfor kan det give ekstra administrative og bureaukratiske problemer at skelne mellem, hvad der kan berettiges til investeringsfondshenlæggelser og hvad ikke.

Endelig for det femte kan man ikke ganske frakende fru Aase Olesen ret i, at den rimelige udligning for folk med svingende indtægter også gælder her, selv om det selvfølgelig må erkendes, at både virksomhedsskatteordningen og den omstændighed, at der er tale om skatteydere, som så at sige alle sammen ved en normal